

Udeležencem katoliškega shoda v Ljubljani.

Letos se bo vršil v Ljubljani od 25. do 28. avgusta peti katoliški shod v Ljubljani. Potrebo velikega katoliškega shoda čutijo vsi katoliški Slovenci in baš posebno se radi tega, ker je že minulo celih deset let, odkar se je vršil zadnji ljubljanski kat. shod.

Doba po svetovni vojni je nas katoliške Slovence postavila z novo državo v celo nov položaj. Da zopet mogočno dvignemo prapor svoje katoliške zavesti ter si ustvarimo smernice za prihodnost v novi državi in z novimi sodržavljani, je sklican letos v Ljubljano peti katoliški shod. Da bo pa vsak udeleženec tega shoda dobro poučen že vnaprej, kako se bo vršil ta shod na zunaj ter znotraj, hočemo podati v naslednjem sliko shoda in sicer:

1. Zunanje delo shoda.

a) Spored shoda.

Katoliški shod v Ljubljani se bo vršil v glavnem 3 dni. Na shodu bodo zborovale samo verske ter kulturne organizacije in sicer že v soboto pred shodom začne z zborovanji naša visoko-ter srednješolska mladina. V soboto bo zborovalo nadalje naše zavedno katoliško učiteljstvo in naše krščansko misleče delavstvo. Krščansko ženstvo bo imelo že tudi v soboto popoldne svoj posebni kongres. Na tem ženskem kongresu se bo razpravljalo o krščanski vzgoji otrok, o dolžnostih žene, matere ter gospodinje doma in v javnosti.

V soboto zvečer bo tudi pozdravni večer za vse udeležence shoda in sicer ga bo priredila dijaška omladina.

Glavni in manifestacijski dan katoliškega shoda pa bo nedelja, 26. avgusta. Ta dan se bo vršil pred vsem velik manifestacijski sprevid, katerega se bodo v ogromnem številu udeležile vse naše organizacije in med temi posebno Orli. Po sporedu bo od pol 10. ure na Kongresnem trgu sv. maša, katero bo daroval zastopnik Vatikana v Beogradu g. nuncij Pelegrinetti. Pri tej maši se bodo pele samo slovenske pesmi in ob koncu tudi nova himna katolikov: Vladaj nam Bog, ki jo bodo peli vsi ljudje, tudi oni, ki ne bodo peli pri maši. Po službi božji bo posvetitev presv. Srcu, na to pa veliko manifestacijsko zborovanje, na katerem bosta dva slavnostna govora. Popoldne v nedeljo bodo po vseh ljubljanskih cerkvah ob pol treh razne pobožnosti za: Marijine družbe, tretji red itd. Te pobožnosti bodo končane do pol 4. ure in ob tem času se začne telovadba Orlov v Stadionu na Dunajski cesti.

Ravnokar navedeno ter označeno se bo vršilo na glavni dan katoliškega shoda v nedeljo, 26. avgusta.

2. Notranje delo na shodu.

Ponedeljek, 27. avgusta bo takozvani prosvetni dan katoliškega shoda, torek, 28. avgusta pa socialni dan.

V ponedeljek in torek ob sedmi uri bo v stolnici govor, nato škofova sv. maša. Od pol 9. ure naprej do pol dne pa bodo oba dneva zborovali razni odseki in sicer:

V ponedeljek:

1. Odsek za leposlovje, znanost in umetnost, ki je razdeljen v pet pododsekov. Predavanja tega odseka se bodo ozirala predvsem na praktične potrebe sedanega

časa, na poljudno književnost ter Mohorjevo družbo. Predavanja o umetnosti se bodo pečala z vprašanji: Kaka naj bo cerkvena umetnost. Odsek za umetnost se bo tudi pečal s smernicami za uspešno gojitev glasbe in petja v cerkvi, v šoli, v družbi in družinah.

2. Šolski odsek. Predavatelji pri tem odseku bodo poročali o različnih šolskih zakonih v raznih državah ter razmotrivali naše domače šolske razmere. Važno za naše razmere bo stališče Slovencev napram našem šolskemu zakonu, ki se bo zavzelo ob tej priložnosti. Izdelane so že tudi resolucije, ki se ozirajo zlasti na naš novi šolski načrt in povdarjajo načela, od katerih katoliški starši ne morejo odstopiti, ker so odgovorni pred Bogom za vzgojo svojih otrok.

3. Odsek za narodno prosveto.

Predavatelji pri tem odseku se bodo zlasti pečali z našimi mladinskimi organizacijami. Sestavljen se bo program za izobraževalno delo v naših sedanjih razmerah. Zlasti obširno bo predavanje o krščansko-socialni zvezi (SKSZ) in o orloystvu kot kulturni organizaciji.

V torek, 28. avgusta bodo na delu ti-le odseki s predavanji:

1. Odsek za versko življenje in нравni prepoved. Ta odsek bo posvetil predvsem svoja predavanja boju proti alkoholizmu. Predavalo se bo tudi o krščanski družini in o krščanski družini in o sredstvih proti nemoralnosti v javnem življenju.

2. Socialni odsek bo obravnaval vprašanja glede obnove družinskega življenja in ženske vprašanje. — Posebno predavanje bo o poglobitvi zadrugištvu kot pripravi za samoupravno organizacijo vsega gospodarskega življenja. Končno se bo razpravljalo tudi o kapitalizmu in krščanstvu in se bodo poiskale vrhovne smernice za razmerje med delom in kapitalom.

3. Odsek za cerkveno politična in politična vprašanja. Ta odsek se bo pečal pred vsem z razmerjem med Cerkvijo in državo, torej s predmetom, o katerem se razpravlja pri vladi radi konkordata, ki se misli skleniti med našo državo in Sveto Stolicu. Katoličani si morajo biti na jasnem, kaj morajo zahtevati za svoje versko življenje in cerkveno upravo. Zato ne smejo biti v tem oziru brezbrizni, ampak morajo vladi odločno povedati, da ne zastopa njihovega mnenja, če zahteva stvari, ki so proti njihovemu verskemu preričanju.

Drugo predavanje bo o dolžnosti katoličanov, da se morajo udeleževati tudi v političnem življenju in vplivati po volitvah na svojo usodo in usodo cele države. V kaki smeri se naj vrši to udeleževanje, o tem se bodo sklenile načelne resolucije. Nadaljnje predavanje bo o našem načelnem stališču napram pravoslavju ter o torišču, kjer bi lahko skupno delovali za povzdigo in procvit države.

Mednarodno mirovno gibanje mora tudi nas zanimati. Zato se hočemo ozreti, kaj se dela v tem oziru po svetu in kako bi se dalo priti do boljših mednarodnih odnošajev. V zvezi s temi resolucijami bo tudi predvidenje o načinu, kako bi povzdignili z zunanjio propagando ugled našega naroda in naše države v inozemstvu.

Pri vsakem odseku bo približno po pet predavanj in bo trajalo vsako po 20 minut.

3. Razna zborovanja in prireditve v ponedeljek in torek.

V ponedeljek in torek ob dveh popoldne so zborovanja različnih verskih in kulturnih organizacij, in sicer v ponedeljek misijonsko zborovanje, zborovanje III. reda, zborovanje Marijinih družb, občni zbor Vzajemnosti. V torek: zborovanje Apostolstva sv. Cirila in Metoda, občni zbor Leonove družbe, zborovanje Svete vojke, zborovanje Vincencijeve družbe, zborovanje sotrudištva.

V ponedeljek in torek od 4. do 7. ure zvečer je slavnostno zborovanje, pri katerem nastopijo vsakokrat po štiri govorniki. V ponedeljek obravnavajo slavnostni govori te-le predmete: veličastvo katoliške cerkve, šolsko vprašanje, mladinske organizacije, narodna in državljanska vzgoja. V torek pa: svobodni socialni razvoj in krščanstvo, obnova družinskega življenja, delo za treznost, verska misel v javnosti. V torek zvečer se konča katoliški shod z zaključnim večerom, ki ga priredi akademsko starešinstvo, v sredo 29. avgusta ob sedmih pa je še rekviem za umrle udeležence prvih štirih katoliških shodov.

Ob katoliškem shodu se bodo vršile razen tega še te-le prireditve: V soboto ob 8. uri telovadna akademija Orlov v dramskem gledališču, v soboto, nedeljo in ponedeljek ob osmih «Trpljenje Kristusovo» v Ljudskem domu. Narodno gledališče pa bo priredilo te dni sledeče predstave: v opernem gledališču v soboto in ponedeljek Försterjevega «Gorenjskega slavčka»; v nedeljo Smetanovo «Prodano nevesto». V dramskem gledališču pa: v nedeljo Medvedovo «Za pravdo in srce», v ponedeljek pa Shkapearejevega «Hamleta».

4. Kateri škofje se bodo udeležili katoliškega shoda.

Od jugoslovanskih škofov so se dosedaj odzvali povabilu na katoliški shod sledeči prevzvišeni gospodje: nadškof Pelegrinetti, apostolski nuncij v Beogradu, nadškof Šarič iz Sarajeva, lavantinski knezoškof Karlin, škof Marušič iz Senja, škof Njaradi iz Krizevcev na Hrvatskem, škof Mileta iz Sibenika, apostolski administrator Bazjuk iz Banjaluke, apostolski administrator Rodič iz Velikega Bečkereka, apostolski administrator Hrđi iz Niša.

5. Važno za vse udeležence shoda.

Udeleženci katoliškega shoda dobijo posebne izkaznice, ki jim dajejo pravico do znižanih voznih cen na železnici ter pristop k vsem prireditvam katoliškega shoda razen koncertov in gledaliških predstav. Cena za izkaznico znaša 10 dinarjev za tiste, ki hočejo priti samo v Ljubljano, 15 dinarjev za one, ki hočejo iti s posebnimi vlaki na Brezje, ter 25 dinarjev za častne izkaznice za tiste, ki hočejo obenem nakloniti podporo katoliškemu shodu ter imajo vse tiste pravice, kakor lastniki 10 ali 15 dinarskih izkaznic. Obenem so se dale napraviti spominke podobice. V katoliški shod se je namreč posvetil Srcu Jezusovemu. V ta namen se je vzela Groharjeva slika Presv. Srca Jezusovega, ki ga je napravil naš domači umetnik za presvetlega knezoškofa dr. Jegliča leta 1900 ob posvetitvi celega sveta presvetemu Srcu Jezusovemu. V zvezi s podobico bo natisnjena izvorna posvetilna molitev, pesem «Posvetitev domovine» in katoliška himna «Povsod Boga». Podobica z besedilom bo stala 1 dinar in bo najlepši spomin vsem udeležencem ter obenem pripomoček, da bodo mogli moliti posvetitev in peti te pesmi vsi udeleženci.

* * *

Vse, kar še bo potrebno vedeti udeležencem katoliškega shoda, bomo pravočasno objavili.

V libijski puščavi.

Roman.

Angleški spisal A. Conan Doyle.

(Dalje).

In vrh te skale je stala samotna, nepremična postava, vsa v črno oblečena, izvzemši eno samo živo rdečo liso vrh glave —

Ni bilo dvoma — Dveh takih postav, kratkih, debelih, s širokim brezbarvnim licem ni bilo mogoče več najti v libijski puščavi —

Postava se je sklonila naprej in zdelo se je, da napeto strmi v sotesko.

«Ali je mogoče, da je on —?»

«On je! On je!» so vpile ženske. «Glejte, glejte, doli k nam gleda in z rokami nam maha v pozdrav —!»

«Usmiljeni Bog —! Ustrelili ga bodo —! Doli! Doli! — Skrijte se, sicer vas ustrelje!» je kričal polkovnik. Pa iz njegovega izsušenega grla so prihajali le hreščeci, zamolkli glasovi.

Tudi derviši so zagledali čudno prikazen. Puške so zdrknele s hrbtov in pomerile — pa hipoma se je dolga rjava roka stegnila izza hrba protestantskega pridigarja, ga zgrabila za suknjo in izginil je za robom skale —

In spredaj v soteski, prav pred nosom, kjer se je prikazal Stuart, se je pojavila visoka postava emirjeva. Na peščeni strmini je stal in kričal nekaj svojim ljudem in kričal z rokami —

Pa nihče ni slišal njegovega glasu —

Utonil je, zadušil se je v dolgem zateglem praske-tanju pušk, ki je grmeče zabobnelo po soteski. Skale, pečine, grebeni, — vse se je mahoma zdelo da je oživel. Puške cevi so se pomolile izza vsakega kamena, rdeči tarbuši so zamigotali med črnkastim skalovjem, ne-pretrgano, jezno, ostro je praskevalo od vseh strani —

Derviši so zašli v zasedo —

Emir Abd Er-rahman je padel, pa koj je bil spet na nogah in je mahal z rokami. Njegova bela brada je bila krvava. Kazal je nazaj in kričal, pa nihče ga ni

razumel. Sprednji jezdeci so se obrnili in hiteli nazaj, zadaj stoječi so pritiskali naprej. Zmešnjava je bila splošna. Eni so poskakali s kameli in z mečem v roki plezali po strmini nad skritega sovražnika, pa drug za drugim so padli zadeti od gostih krogel in so se privalili po kamenju in pesku nazaj na dnu kotline. Emir je bil mrtev, skrčen je ležal, kup belih in rjavih marog, pod skalo, na kateri je malo poprej stal.

Polovica dervišev je že padla in še le tedaj so ti ljuti fanatiki razumeli, da ne morejo naprej, da je beg v puščavo njihova edina rešitev. V dolgih skokih so hiteli po ožini nazaj. Strašno jih je bilo videti. Plašne živali so dirjale na življenje in smrt in pri vsakem skoku h krati vrgle vse štiri noge v zrak, da je jezdec visoko odletel iz sedla. Kamele so rjovele, derviši so kričali, — prizor, ki ga ni mogoče pozabiti vse življenje ne. Zenske so vpile od strahu, ko se je divja gonja nevzdržno valila mimo njih in polkovnik je skrbel, da je prišla vsa družba kolikormogoče na varno med skale. Zrak je bil poln žvižgajočih krogel in v nevarni bližini so treskale med skale in kamenje okrog njih.

Ze ko je počil prvi strel, je polkovnik ves oživel. Vojška kri mu je urneje zaplala po žilah in vlila novih moči njegovemu izmučenemu telesu.

«Mirni bodite, da odidejo mimo!» je pravil ženskam. «Da bi se sedajle prikazal Tippy Tilly ali kateri njegovih ljudi, sedaj bi bil čas, da nam pomagajo!»

Pazno je pregledoval vrste dervišev, ki so se pehale mimo, — pa zaman, črnega egiptovskega topničarja ni bilo med njimi.

Zdelo se je pa tudi, da ni posebne nevarnosti zanje, da derviši v svoji naglici in v strahu za svoje življenje nimajo časa misliti na ujetnike. Val beguncev je bil mimo in le tu pa tam je še kak zaostali jezdec pridiral po soteski.

Zadnji je bil mlad Bagara-Arabec s črnimi brki in koničasto prstriženo brado. Z onemoglo jezo se je obrnil sredi bega in grozeče vihtel meč proti skritim strelcem.

Krogla je prižvižgala in zadela njegovo žival. Padla je in stegnila noge od sebe. Arabec je skočil iz sedla,

pograbil za uzdo in neusmiljeno vlačil ubogo žival in jo povrh še suval z noge in bil s ploskov mečevo, da bi jo bil spravil na noge. Pa njeno stekleno motno oko mu je povedalo, da je vse zaman — in v puščavi je pogin jezdec živali tudi pogin jezdec —

Grozeč kakor ugnan lev je pogledal Bagara krog sebe. Oči so mu sršale maščevalne strele izpod rdečega turbana. Krogla ga je zadela in še ena, kri se je ulila po njegovi temni koži, pa trenil ni z očmi.

Zagledal je ujetnike, ki so se blizu tam stiskali med stene.

Kruto je zakričal, meč se je zablisal nad njegovo glavo in v krvoločnem veselju je planil nad nje.

Gospodična Adams je bila najbližnja. Z nepričakovano gibčnostjo se je spustila iz sedla, ko so zažarele vanjo pobesnele oči, in se je vrgla na drugi strani na tla.

Arabec je skočil na skalo in dvignil meč nad gospo Belmont.

Pa še je viselo orožje v zraku, ko je počil strel in ga zadel v čelo —

Dobro je porabil polkovnik samokres, ki mu ga je dal Tippy Tilly —. In še na tleh in smrtnozadet se je zvijal divjak v blaznih krčih, otepal z nogami in bil z rokami, kakor riba, ki pade na suho.

«Nikar se ga ne bojte!» je zaklical Cochrane. «Mrtev je in nikomur več ne more škodovati. — Zelo mi je žal, da sem moral v vaši navzočnosti opraviti tak posel, se ji hitel opravičevati, ko so ženske preplašene vikale in se umikale, — pa v nevarnosti smo bili vsi. In povrh sem imel še majhen račun z njim. To je namreč tisti mož, ki mi hotel polomiti rebra oni dan s puškinim kopitom. — Upam da se niste udarili, gospodična Adams? Koj vam pridem na pomoč!»

Pa postarana devica iz Bostona ni bila prav nič poškodovana. Skale so bile strme na tisti strani, zato ni imela daleč na tla, ko se je vrgla iz sedla. Preden so polkovnik, Sadie in gospa Belmont prihitali, je bila že spet na nogah in je živahno mahala z ostanki svojega zelenega pajčolanca.

(Dalje prihodnjic.)